

Daria Kalka

godło: na szpilkach

zaskocz mnie

Bóg nie przyszedł,
kiedy zrywałam czereśnie.
Byłam zajęta zrywaniem,
może nie zauważyłam, że jest.

Dusza czekała na wzruszenie.
I znowu wiosna.

Zachciało się liryzmu, słowa,
wrzasku, a innym ojcostwa.
W powietrzu unosiła się wilgoć.
Przyjemnie zimno.
Pierwszy łyk to żadna zdrada.
Po prostu bywaj.

I jak tu się nie śmiać.

Daria Kalka

godło: na szpilkach

Z ust

Czekanie jak kurczowe trzymanie siebie do ostatniej szczeliny
światła (j-a-k m-i-ł-o, miło tak,
tak miło było)

Na tej samej stronie co wczoraj skończyło
się ostatnie odczytane zdanie kiedy graliśmy
lampy
pierwszą sylabę z końca obcisłych
warg wyrzucaliśmy przy kawie głaszcząc
w biały dzień porcelanowe wyliczanki zimno pod

palcami zamykało nam usta
łykaliśmy szybko jakby wcale nic

nie było w spisie rzeczy niepodobnych zabawni
rysowaliśmy na serwetkach kwiatki serduszka i szubienice
do gry w wisielca

Owoce tracą smak i zostają pestki
w foliowej reklamówce

Było tak bajecznie

Daria Kalka

godło: na szpilkach

Artystycznie

pod oknem zainstalowała się
przestrzeń publiczna
stare gołębie przy nowym chlebie
przesiadują dłużej
na podwyższeniach

na moje oko
na jedno okno przypada ileś głów
a dzioby uderzają w chodniki
i co gorsze wyciągają co lepsze

czego chcesz?!

dezorganizuję
sobie życie społeczne

Daria Kalka

godło: na szpilkach

znowu po

ale to nie tylko sprawa początku
bardziej końca
bo wszystko zmierza do jednego
wedle uznania
a krótka spódniczka za darmo
po lesie nie biega

produkt należy spożyć przed
datą widoczną po założeniu okularów
ochronnych
(czasami pachnie światłem ulicy)

jestem artystą
robię zdjęcia pleśni

Daria Kalka

godło: na szpilkach

Po bólu

Czas tracić tła, odbicia i nieskończone małe formy -

- zwracałeś uwagę, na wypadek śmierci.

Usiądź wreszcie i przysuń krzesło do stołu

- białe drewno dodaje spokoju.

Zostaw mi puste mieszkanie dla małej

stabilizacji,

żeby już nie pić po sobie.

Weź ceratę z odbarwieniami po szklankach, herbatach

i zupach-kremach. Cerata kosztuje mniej niż stół.

Stół ma cztery nogi. Zawsze jadłam w biegu, po drodze

dochodziłam polerować posadzki.

W kącie siedział pies z kulawą nogą. Nie chciał nas rozpoznać.

Płaciliśmy dziecku sąsiadów za spacer i merdanie ogonem.

Nawet nie wiesz w ilu miejscach była sierść na swetrach.

Tylko ludzie mnie interesują

zniecka.